

Vypraveno

dne 11.1.2016

PŘÍLOHA

MVCRP016HT8I

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

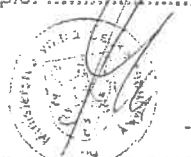
V Praze dne 6. ledna 2016

Č.j.: MV-142022-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0522 r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 11.1.2016
podpis:

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal L ar. (amerovo – Ruská federace, státní občan Ruské federace, trvale byter 5, (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 5. 8. 2015, č.j.: VS-2685.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl **takto**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 požádal žadatel o udělení státního občanství České republiky. Trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ode dne 21. 9. 2006, od roku 1988 je ženatý se státní občankou Ruské federace. Z manželství se narodil v roce syn , kin, který v roce 2013 nabyl státní občanství České republiky. Manželka žadatele o české státní občanství prozatím nežádá.

Žadatel přijel do České republiky v roce 1997. Až do roku 2006 zde, dle jeho vyjádření, žil z úspor nabytých z prodeje svého podniku a nemovitostí v Ruské federaci. Od prosince 2006 je zaměstnán ve společnosti P s.r.o., jako administrativní pracovník s tím, že od srpna 2013 činí jeho hrubá měsíční mzda částku 4.250 Kč. Žadatel uvedenou společnost založil s manželkou v roce 1997, je jejím jednatelem a s manželkou jsou zároveň jejími vlastníky.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 4. 9. 2014 řízení o žádosti přerušilo do 6. 10. 2014 a současně vyzvalo žadatele, aby Ministerstvu vnitra ve stanovené lhůtě doložil v usnesení specifikované dokumenty, mj. doklady o zdrojích všech příjmů, z nichž jsou uhrazovány životní náklady jeho a členů jeho rodiny, a po něm požadovaná příslušná vyjádření. Žadatel byl rovněž informován ve smyslu ustanovení § 47 správního řádu o zahájení správního řízení o jeho žádosti a o svém právu podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Na základě žádostí žadatele bylo řízení Ministerstvem vnitra následně několikrát přerušeno (naposledy dne 26. 5. 2015) a lhůty pro obstarání a doložení dokladů prodlužovány až do 20. 6. 2014.

II.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství.

Přestože žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství (splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona, tj. doložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství, se s nabytím účinnosti zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), ke dni 1. 1. 2014 již nevyžaduje), Ministerstvo vnitra nevyhovělo jeho žádosti a svým rozhodnutím ze dne 5. 8. 2015 ji zamítlo z důvodu netransparentního vystupování žadatele i nečitelnosti a netransparentnosti jeho finančních zdrojů.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad v souladu s ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu.

Rozkladem namítá, že pro nedostatek odůvodnění je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, když na jedné straně správní orgán sice správně zkonstatoval splnění všech zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, na straně druhé však dostatečně neuvedl důvody, pro které v rámci správního uvážení žádosti nevyhověl. Žadatel správnímu orgánu konkrétně vytýká, že správní uvážení je povrchní a formální, což neodpovídá zásadám, na nichž je správní řízení vybudováno. Správní orgán uvádí, že v rámci správního uvážení shledal, že žadatel je pro správní orgán nečitelným, neboť nedoložil zdroje svých příjmů za určité časové období pobytu žadatele a jeho manželky v České republice. V uvedené souvislosti žadatel namítá, že zákon o státním občanství nepracuje s pojmem nečitelný, krom uvedeného na výzvy správního orgánu reagoval, a pokud by byl poučen jaké doklady má předložit, tyto by obstaral. Správním orgánem však v tomto smyslu nebyl konkrétně poučen, a proto dovozuje, že správní orgán neadekvátně rezignoval na to, aby věc po stránce dokazování doplnil a sám uložil žadateli doložení konkrétních dokladů potřebných pro důkazní řízení. Ohledně závěru správního orgánu, že vystupoval netransparentně, pokud na jedné straně tvrdil, že proti němu nikdy nebylo

vedeno trestní řízení, ačkoli byl za trestnou činnost v relativně krátké době odsouzen, žadatel namítá, že zákon o státním občanství nezná pojem netransparentnosti jako důvod zamítnutí žádosti. V uvedené souvislosti žadatel zdůrazňuje, že nechtěl nic ze své minulosti zakrýt a svoji bezúhonnost uvedl s ohledem na již proběhlé zahlazení odsouzení, k čemuž dodává, že se nejednalo o násilnou trestnou činnost a správnímu orgánu sám aktivně věc objasnil a předložil soudní rozhodnutí.

S ohledem na výše uvedené žadatel navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno nebo změněno tak, že se rozkladu vyhovuje.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, před Úřadem městské části Praha 5 prokázal znalost českého jazyka a v rámci správního řízení o žádosti nebylo prokázáno, že by porušil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Přestože žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství s tím, že splnění podmínky pozbytí dosavadního státního občanství stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona neprokazuje s ohledem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), Ministerstvo vnitra jeho žádosti nevyhovělo.

K námitkám žadatele uvedeným v rozkladu, že pro nedostatečné odůvodnění je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné s tím, že správní uvážení je povrchní a formální, ministr vnitra uvádí, že splnění zákonem stanovených podmínek je pouze základním předpokladem pro kladné vyřízení žádosti. V uvedené souvislosti ministr vnitra odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č.j.: 3 As 32/2005, ve kterém je mj. uvedeno, že „Ministerstvo vnitra je proto nejen oprávněno, ale i povinno zkoumat okolnosti každého jednotlivého případu (každé žádosti cizince) při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky. V případě, že jsou podmínky uvedené ve shora citovaném ustanovení splněny, správní orgán hodnotí další skutečnosti významné z hlediska řízení, mimo jiné rodinné poměry žadatele, jeho pracovní integraci, zdroje, původ a výši jeho příjmů, apod.“

Ministr vnitra konstatuje, že důvody nevyhovění žádosti, jež v žádném ohledu nepřekračují meze správního uvážení, jsou v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela srozumitelně popsány. Ministerstvo vnitra v rámci správního uvážení především hodnotilo, že žadatel vůči Ministerstvu vnitra nevystupoval transparentně, pokud na jedné straně tvrdil, že proti němu nebylo nikdy vedeno trestní řízení, ač byl v relativně nedávné době (2011) odsouzen pro trestnou činnost (viz poslední odstavec na straně 2 napadeného rozhodnutí), kterou Ministerstvo vnitra zjistilo až z informace cizinecké policie a následně vyžádaných soudních rozhodnutí. Žadatel zůstal pro Ministerstvo vnitra nečitelný i ohledně zdrojů svých příjmů, pokud toliko prokázal své příjmy a příjmy své manželky plynoucí jim ze zaměstnaneckého poměru u společnosti s.r.o., jejichž souhrnná výše aktuálně dosahuje 6.750 Kč hrubého za měsíc, a dále prostředky na bankovních účtech k datu 16. 6. 2015. Žadatel v rámci řízení o žádosti nedoložil ani přes opakované výzvy, viz dále, doklady o původu jeho hlavních finančních zdrojů (údajněm prodeji podniku a nemovitostí v Rusku v roce 1997 ve výši cca 1,200 000 USD), čímž se stal pro Ministerstvo vnitra netransparentní i z tohoto důvodu. Je pak otázkou, z jakých prostředků uhrazoval minimálně životní náklady své a své rodiny od roku 1997, kdy přicestoval do České republiky, nebo z jakých prostředků uhradil a hradí rozdíl mezi poskytnutým úvěrem a kupní cenou na byt či z jakých prostředků hradil úvěrové měsíční splátky, jež činí 16.000 Kč. Ministr vnitra v uvedené souvislosti odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „MS“) ze dne 21. 10. 2014 č.j.: 11 A 13/2012, kdy tento vyjádřil nesouhlas s námitkou žalobkyně, které byla zamítnuta žádost, že neprokázání zdroje finančních prostředků, ze kterých zakoupila na území České republiky dvě nemovitosti, ze kterých uspokojuje potřeby své a svého nezletilého syna, je nezákonný důvod pro neudělení státního občanství, kdy podmínky pro udělení jsou taxativně vymezeny v § 7 zákona o státním občanství. MS v rozsudku dále konstatoval, že na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby zcela beze zbytku plnil své zákonné povinnosti a jeho chování bylo transparentní a prosté všech pochybností. MS rovněž uvedl, že správní orgány nerozhodovaly v případě žadatelky na základě libovůle a při svém rozhodování nepřekročily zákonem stanovené meze správního uvážení.

K námitce žadatele, že nevěděl, jaké doklady měl ohledně svých příjmů Ministerstvu vnitra doložit, ministr vnitra odkazuje na nestandardní množství usnesení Ministerstva vnitra o přerušení správního řízení (4. 9. 2014, 12. 12. 2014, 5. 1. 2015, 16. 4. 2015 a 26. 5. 2015) z důvodu opakovaných žádostí žadatele o prodloužení lhůty z důvodu „času na sbírání dokladů“, na základě kterých mu bylo umožněno doložit zcela konkrétní doklady. Ministr vnitra odkazuje konkrétně na usnesení Ministerstva vnitra o přerušení správního řízení ve věci žádosti žadatele ze dne 26. 5. 2015, vedené pod č. 32 státoobčanského spisu, ve kterém je mj. uvedeno, že „Ministerstvem vnitra bylo podle ustanovení § 64 odst. 2 správního řádu řízení o žádosti k požádání jmenovaného „naposledy“ přerušeno za účelem dodání dosud nedoložených a opakovaně vyžadovaných dokladů: aktuální registrační údaje neboli informace o pojištění, vystavené zdravotní pojišťovnou; dále své písemné vyjádření ohledně pobytů v zahraničí od roku 2008; odsuzující rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 v trestní věci vedené proti jmenovanému z roku 2011 – s vyznačenou právní mocí včetně rozhodnutí o zahlazení odsouzení či o tom, že se osvědčil – s vyznačenou právní mocí – v prostých kopiích; doklady o zdrojích všech příjmů v prostých kopiích, z nichž jsou uhrazovány životní náklady jmenovaného a členů

jeho rodiny (např. pracovněprávní doklady manželky – z nichž bude zřejmá délka pracovněprávních vztahů a výše příjmů; daňová přiznání žadatele a manželky; smlouvy o prodeji majetku i podniku v Rusku s překlady do českého jazyka, pracovněprávní doklady o zaměstnání a příjmech žadatele v Rusku s českými překlady, výpisy z bankovních účtů, apod.). Nad jejich rámec doloží i daňové přiznání z příjmu společnosti , s.r.o., za rok 2014 – v prosté kopii“. Uvedená skutečnost je sama o sobě důkazem o nepravdivém tvrzení žadatele, nehledě na to, že tyto doklady nepokládal za potřebné doložit ani k podanému rozkladu.

Ministr vnitra dále konstatuje, že žadatel ani v podaném rozkladu nerozptýlil jeho pochybnosti o skutečných majetkových poměrech žadatele, ač byl opakovaně vyzván Ministerstvem vnitra, naposledy dne 26. 5. 2015, k doložení konkrétních dokladů, zejména dokladů o prodeji jeho podniku a nemovitostí v Ruské federaci – viz výše. Ve vyjádření ze dne 18. 6. 2015 žadatel toliko uvedl, že žádnými doklady o prodeji podniku a nemovitostí v Rusku či smlouvami o pracích jim tam vykonávaných, ze kterých, jak tvrdí, disponoval finančními prostředky ve výši cca 1,200.000 USD, již nedisponuje. Takovéto tvrzení žadatele, bez doložení konkrétních dokladů, je nedostačující a nelze tak ověřit jejich transparentnost.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 5. 8. 2015, č.j.: VS-2685/835.3/2-2014, kterým byla žádost zamítnuta, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

